

22 Μαΐου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ ΑΒΡΑΑΜΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 272/91).

---

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Ξεχωριστό, αυτοτελές, αυθύπαρκτο στοιχείο κρίσης ζωτικής
σημασίας — Ανάλυση και νομολογία.*

5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν μπορεί να
θεωρηθεί από μόνη της ως αποφασιστικό κριτήριο, ούτε και είναι
αρκητή για να καταδείξει έκδηλη υπεροχή.*

10 *Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Συμπλήρωση από το διοικητικό
φάκελο — Ανάλυση και νομολογία.*

15 *Οι αιτήτριες αμφισβήτησαν με την προσφυγή την προαγωγή
του ενδιαφερομένου μέρους, κατ' αποκλεισμό των ιδίων, στη θέση
Ανώτερου Λειτουργού Πολεοδομίας, στο Τμήμα Πολεοδομίας και
Οικήσεως. Επίκεντρο της επιχειρηματολογίας αποτέλεσε το ποιόν
των συστάσεων του Προϊσταμένου του Τμήματος.*

20 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:*

25 *1. Η επίμαχη παράγραφος της σύστασης, αποτελεί μέρος της
οφειλόμενης κατά το νόμο αιτιολογίας και έτσι πρέπει να
προσεγγιστεί. Ανεξάρτητα από το κατά πόσο προσφερόταν
και άλλης μορφής διατύπωση, το νόημα είναι πως ο
Διευθυντής κρίνει τους συστηνόμενους ως τους
καταλληλότερους, αντλώντας πληροφορίες, όχι απλώς από*

- τα στοιχεία των φακέλων, αλλά και από όσα ο ίδιος ήταν σε θέση να γνωρίζει ως προς την ικανότητα, την πείρα και τις γνώσεις του καθενός από τους υποψηφίους. Ακριβώς επειδή η σύσταση του προϋσταμένου αποτελεί προσθήκη στα όσα οποιοσδήποτε θα μπορούσε να διακρίνει από το διάβασμα των φακέλων, αναγνωρίζεται ως ξεχωριστό, αυτοτελές και αυθύπαρκτο στοιχείο κρίσης, ζωτικής σημασίας, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου απαιτείται, για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης, εξειδικευμένη γνώση και ικανότητα. Η σύσταση φέρει πίσω της και στοιχεία προσωπικών απόψεων, τις οποίες ο ίδιος ο προϋστάμενος διαμορφώνει από όσα γνωρίζει ή από όσα περιέχονται σε γνώση του στα πλαίσια της καθημερινής εκτέλεσης της εργασίας. (Βλ. τις αποφάσεις της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Republic v. Haris, Κυπριακή Δημοκρατία v. Αργυρούλλα Βασιλείου*, Α.Ε. 859). Η σύσταση που θα αναπαρήγαγε απλώς τα μετρήσιμα ή τα απτά στοιχεία των φακέλων δεν θα πρόσθετε ο,τιδήποτε και θα ήταν πλεονασματική και με μηδαμινή σημασία. (Βλ. *Ioannidou and Others v. Republic, Νιόβη Παπαϊωάννου v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Α.Ε. 891).
2. Το γεγονός της αρχαιότητας των αιτητών, όπως έχει τονιστεί επανειλημμένα, δεν μπορεί να θεωρηθεί από μόνο του ως αποφασιστικό κριτήριο, ούτε και είναι αρκετό για να καταδείξει έκδηλη υπεροχή, που αποτελεί προϋπόθεση για να δικαιολογείται παρέμβαση του Δικαστηρίου.
3. Η αναφορά στην αξία, στα προσόντα και στην αρχαιότητα των υποψηφίων, αλλά και στη σύσταση του Διευθυντή, δεν αποτελεί, στην παρούσα υπόθεση, ούτε απλή καταγραφή προτιμήσεων, ούτε γενική αναφορά στα κριτήρια. Η ΕΔΥ άκουσε και κατέγραψε τις απόψεις του Διευθυντή, εξέτασε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και έστρεψε την προσοχή της προς τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, όπως σημειώνει η ίδια και όπως, άλλωστε, τεκμαίρεται ότι έκαμε. Ενσωμάτωσε στο πρακτικό της στοιχεία από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και κατάληξε, όπως και πάλι σημειώνει, στην επιλογή εκείνων που κατά τη κρίση της υπερέχουν με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια. Αυτό, όπως αναφέρει, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία και τη σύσταση του Διευθυντή. Η εισήγηση, πως δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη η απόφαση,

είναι αβάσιμη.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Ιοαννου v. Electricity Authority (1981) 3 C.L.R. 280

Agrotis v. Electricity Authority (1981) 3 C.L.R. 503

10

Michaeloudes and Another v. Republic (1979) 3 C.L.R. 56

Χωραττάς v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1990) 3 Α.Α.Δ. 133

15

Χασάπης v. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 407

Χρυσοστόμου και Άλλοι v. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2936

20

Σαββίδου v. Δήμου Κάτω Πολεμιδιών (1990) 3 Α.Α.Δ. 4379

Σταυρινίδης v. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 111

25

Βασιλείου v. Δήμου Λεμεσού (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 2911

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106

30

Δημοκρατία v. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226

Ioannidou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1283

35

Παπαϊωάννου & Άλλοι v. Δημοκρατίας (Αρ.2) (1991) 3 Α.Α.Δ. 713

Ioannides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1089

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480

40

Stylianou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2661

Pancyprian Federation of Labour (P.E.O) v. Board of Cinematograph films Censors & Others (1965) 3 C.L.R. 27

45

Petrondas v. Attorney - General (1969) 3 C.L.R. 214

Πολυδώρου και Άλλος v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1989) 3(Δ)

Α.Α.Δ. 2440

Αποστόλου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1990) 3
Α.Α.Δ. 126

5

Γενεθλίου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1990) 3
Α.Α.Δ. 4096.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποίαν προήγαγαν στην θέση του Ανώτερου Λειτουργού Πολεοδομίας, στο τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, έξι από τους Λειτουργούς Πολεοδομίας Πρώτης Τάξης του Τμήματος.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

20

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

25

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, με την απόφασή της, ημερομηνίας 19 Νοεμβρίου 1990, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 4 Ιανουαρίου 1991, προήγαγε στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Πολεοδομίας, στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, έξι από τους Λειτουργούς Πολεοδομίας Πρώτης Τάξης του Τμήματος. Τους πέντε, μεταξύ των οποίων και το ενδιαφερόμενο μέρος, για τη στελέχωση των πέντε Επαρχιακών Γραφείων του Τμήματος και τον έκτο για το Τμήμα Οικήσεως.

30

35

Οι τέσσερις αιτητές προσβάλλουν την εγκυρότητα της προαγωγής του ενός μόνο από τους προαχθέντες, συγκεκριμένα του Στέφανου Παπανικολάου.

40

Στο επίκεντρο των λόγων της προσφυγής βρίσκεται η

- σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος που καθηκόντως λήφθηκε και συνεκτιμήθηκε από την ΕΔΥ κατά τις πρόνοιες του άρθρου 35(4) του περι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90). Εφόσον, κατά τους αιτητές, και
- 5 ως προς αυτό δεν υπάρχει αντίλογος, φανεί ότι η σύσταση πάσχει στο βαθμό και στην έκταση που εισηγούνται, θα πρέπει, σύμφωνα με την πάγια πάνω στο θέμα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, να ακυρωθεί η τελική
- 10 απόφαση της ΕΔΥ, που στηρίχτηκε, μεταξύ άλλων, και σ' αυτή τη σύσταση. Με παρέπεμψαν σχετικά στις υποθέσεις *Ioannou v. Electricity Authority* (1981) 3 C.L.R. 280, *Agrotis v. Electricity Authority* (1981) 3 C.L.R. 503, *Michaéloudes and Another v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 56, *Θεόδωρος Χωραττάς v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου*,
- 15 Προσφυγή 834/88, 20 Ιανουαρίου 1990, *Παντελής Χασάπης v. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας*, Προσφυγή 692/87 της 9 Φεβρουαρίου 1990.

- Η εκτεταμένη επιχειρηματολογία, που αναπτύχθηκε σε
- 20 σχέση με το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή, επιβάλλει την αυτούσια παράθεσή της. Τη βρίσκουμε στο πρακτικό της ΕΔΥ ημερομηνίας 19 Νοεμβρίου 1990.

- "Το Σχέδιο Υπηρεσίας για τις πέντε θέσεις, για τον
- 25 Κλάδο Πολεοδομίας, ικανοποιούν, καθ' όλους τους ουσιώδεις χρόνους, οι υποψήφιοι με αύξοντες αριθμούς 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 και 25 στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο.

- 30 Το Σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση στον Κλάδο Οίκτησης ικανοποιούν, καθ' όλους τους ουσιώδεις χρόνους, οι υποψήφιοι με αύξοντες αριθμούς 5, 9, 11, 13, 16, 18, 22, 23, 24 και 25.

- 35 Σύμφωνα με την οργανωτική διάρθρωση του Τμήματος, που έχει πρόσφατα εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο, έχουν δημιουργηθεί στο Τμήμα έξι νέες θέσεις Ανώτερου Λειτουργού Πολεοδομίας. Η
- 40 μια από τις θέσεις αυτές προορίζεται για τον Κλάδο Οίκτησης. Οι άλλες πέντε προς επάνδρωση των πέντε Επαρχιακών Γραφείων του Τμήματος, για την εφαρμογή του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου από 1.12.90. Είναι, επομένως, απαραίτητο τα

πρόσωπα που θα προαχθούν να είναι ικανά και πεπειραμένα και να κατέχουν σε βάθος τα θέματα του πολεοδομικού σχεδιασμού και του ελέγχου της ανάπτυξης, για την επιτυχή εισαγωγή της νέας νομοθεσίας, ιδιαίτερα στα πρώτα στάδια της εφαρμογής της. 5

Με γνώμονα τα πιο πάνω και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα, συστήνει για τον Κλάδο Πολεοδομίας τους Όθωνα Γιαγκουλλή, Γλαύκο Κωνσταντινίδη, Γιαννάκη Παπαδόπουλο, Χριστόδουλο Κτωρίδη και Στέφανο Παπανικολάου και για τον Κλάδο Οίησης τον Ηρακλή Αβρααμίδα. 10

Από τους υποψήφιους για τον Κλάδο Οίησης ουδείς διαθέτει το πλεονέκτημα. 15

Ο Όθων Γιαγκουλλής έχει Master' s Degree στην Πολεοδομία. Το ίδιο και ο Γλαύκος Κωνσταντινίδης. Ο Γιαννάκης Παπαδόπουλος έχει δίπλωμα στην Πολεοδομία. Το Doctor' s Diploma που έχει ο Ηρακλής Αβρααμίδης δεν πρέπει να θεωρηθεί ως δοκτοράτο. Είναι ο κανονικός κύκλος που γίνεται στα Ιταλικά πανεπιστήμια στην Αρχιτεκτονική. Ο Χριστόδουλος Κτωρίδης και ο Στέφανος Παπανικολάου έχουν και δίπλωμα και μεταπτυχιακό τίτλο στην Πολεοδομία. Ο Στέφανος Παπανικολάου είναι Μέλος του Βασιλικού Ινστιτούτου Πολεοδόμων του Ηνωμένου Βασιλείου. Εκτός από τα βασικά του διπλώματα στην Πολεοδομία και Χωροταξία, αυτός κατέχει μεταπτυχιακό δίπλωμα στη Χωροταξία και Πολεοδομία και είναι Μέλος του Βασιλικού Ινστιτούτου Πολεοδόμων του Ηνωμένου Βασιλείου. Πολύ σύντομα κατόρθωσε να περάσει με επιτυχία της ενδιάμεσες εξετάσεις του Ινστιτούτου. Μεταξύ του 1975 και 1987 εξασφάλισε υποτροφία και συμπλήρωσε με επιτυχία τις σπουδές του στην Πολεοδομία και Χωροταξία. Ακολούθως έγινε μέλος του Βασιλικού Ινστιτούτου Πολεοδομίας. Το 1978 διορίστηκε στη θέση Λειτουργού Πολεοδομίας, 2ης τάξης. Κατά το 1982 προβιβάστηκε στην 1η τάξη. Υπηρέτησε σε διάφορους κλάδους του Τμήματος. Ήταν Επαρχιακός Λειτουργός στη Λάρνακα. Το 1985 20 25 30 35 40

5 εξασφάλισε νέα υποτροφία για μεταπτυχιακά στην Πολεοδομία και Χωροταξία στο San Jose State University της Καλιφόρνιας. Μετά την επιστροφή του ανατέθηκαν σ' αυτόν καθήκοντα στην επιτελική ομάδα, για την εργασία όλων των σχεδίων και διαδικασιών που απαιτούνται για την εφαρμογή του περί Χωροταξίας και Πολεοδομίας Νόμου. Έχει ουσιαστικά εργαστεί με την ομάδα που εξέτασε την έκθεση δήλωσης πολιτικής, που είναι ένα από τα σχέδια ανάπτυξης που θα δημοσιευτούν τώρα με την εφαρμογή του Νόμου. Ήταν μέλος διοικούσας ομάδας, που ετοιμάζουν τα τοπικά σχέδια του Παραλιμνίου και της Πόλης Χρυσόχους."

15 Είναι η θέση των αιτητών ότι, η ανάμειξη από το Διευθυντή του Υπουργικού Συμβουλίου, "που αποφάσισε οργανωτική διάρθρωση", συνιστά πλάνη και ότι, με τη σύστασή του ο Διευθυντής ανήγαγε τα προσόντα του Πολεοδόμου, "όχι μόνο σε απλώς στοιχεία υπεροχής, 20 αλλά και σε απαραίτητο προσόν", αντίθετα προς το σχέδιο υπηρεσίας. Υποστηρίζουν τελικά πως, ο Διευθυντής έχει θεωρήσει το γεγονός, ότι είχαν ανατεθεί συγκεκριμένα καθήκοντα στο ενδιαφερόμενο μέρος, ως πλεονέκτημα, αντίθετα προς τις σχετικές αρχές που 25 καθιερώθηκαν από τη νομολογία.

Οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος συγκεντρώνουν τα προσόντα για προαγωγή. Οι πρώτοι γιατί είχαν πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο στην αρχιτεκτονική και 30 την απαιτούμενη 12ετή μεταπτυχιακή πείρα και ο δεύτερος γιατί είχε πανεπιστημιακό δίπλωμα στην Πολεοδομία και την απαιτούμενη, στην περίπτωση των Πολεοδόμων, οκταετή μεταπτυχιακή πείρα.

35 Η ουσία του πρώτου σκέλους της θέσης των αιτητών συνίσταται στο ότι, ενώ κατά το Σχέδιο Υπηρεσίας, τηρουμένων των υπόλοιπων προαπαιτούμενων, οι αρχιτέκτονες ήταν προσοντούχοι όσο και οι πολεοδόμοι, έγινε χειρισμός που αποκάλυπτε ή δημιουργούσε την 40 πλανημένη εντύπωση πως οι θέσεις θα έπρεπε να πληρωθούν από πολεοδόμους. Έτσι, εισάχθηκε εξωγενές στοιχείο κρίσης, γεγονός που καθιστά τρωτή τη σύσταση και, επομένως, και την τελική απόφαση. Αναφέρθηκε,

συναφώς, ο δικηγόρος των αιτητών σε σειρά αποφάσεων ως προς τις επιπτώσεις από τη συνεκτίμηση εξωγενών στοιχείων. (Βλ. *Χρυσστόμου ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας*, Προσφυγή 466/89 της 6ης Σεπτεμβρίου 1990, *Χριστοθέα Σαββίδου ν. Δήμου Κάτω Πολεμιδιών*, Προσφυγή 410/89 της 15 Δεκεμβρίου 1990, *Σταύρος Σταυρινίδης ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας*, 456/89 της 20 Ιανουαρίου 1990, *Βασιλείου ν. Δήμου Λεμεσού*, Προσφυγή 932/88 της 9 Αυγούστου 1991.

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με τη θέση των αιτητών. Η αναφορά του Διευθυντή στην "οργανωτική διάρθρωση του τμήματος, που είχε πρόσφατα εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο", δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργεί καθεστώς πλάνης με οποιαδήποτε έννοια, και ειδικά σε ό,τι αφορά τα απαραίτητα προσόντα, ή ότι αποκαλύπτει οποιαδήποτε απομάκρυνση από το σχέδιο υπηρεσίας.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που βρίσκονται ενώπιόν μου, οι νέες θέσεις δημιουργήθηκαν ακριβώς το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών για οργανωτική δομή και "επάνδρωση" του τμήματος με την προοπτική της πλήρους εφαρμογής της Πολεοδομικής Νομοθεσίας, που τέθηκε σε ισχύ με τον περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμο του 1990 (Ν.7/90). Ακολούθησε ο περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμος (Αρ. 31) του 1990 (Ν.142/90), με τον οποίο ιδρύθηκαν οι νέες θέσεις και η πρόταση προς την ΕΔΥ για την πλήρωσή τους.

Δεν μπορώ, επομένως, να δω γιατί ήταν ενστάσιμη η αναφορά στο ιστορικό της δημιουργίας των νέων θέσεων και η εξήγηση πως η μια προορίζεται για τον Κλάδο Οίκτησης και οι άλλες για τα πέντε επαρχιακά γραφεία, "για την εφαρμογή του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου από 1.12.90". Είναι, νομίζω, καθαρό ότι, η αναφορά στην έγκριση της σχετικής διάρθρωσης, που είναι χρονολογικά προγενέστερη της έναρξης της διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων, δεν αποτελεί οποιασδήποτε μορφής απόκλιση από το σχέδιο υπηρεσίας. Είναι χρήσιμο να προσθέσω εδώ και τη σημείωση στο σχέδιο υπηρεσίας, σύμφωνα με την οποία, μερικά από τα προσόντα της θέσης "θα καθορίζονται κατά την πλήρωση

των θέσεων αναλόγως των εκάστοτε αναγκών της υπηρεσίας, συμφώνως προς την εκάστοτε εγκεκριμένη οργανωτική διάρθρωση του τμήματος".

- 5 Από την άλλη, δεν συμμερίζομαι την άποψη των αιτητών πως ο Διευθυντής έχει αναγάγει την ιδιότητα του πολεοδόμου σε απαραίτητο προσόν ή έστω σε πλεονέκτημα, εισάγοντας έτσι εξωγενές στοιχείο κρίσης, όπως ισχυρίζονται. Η νομολογία στην, οποία με έχει παραπέμψει
- 10 ο δικηγόρος των αιτητών, θεμελιώνει, βέβαια, πως στις περιπτώσεις που εξωγενή, σε σχέση με τα σχέδια υπηρεσίας ή το νόμο, κριτήρια ή παράγοντες διαδραματίζουν ρόλο στη λήψη της απόφασης, στοιχειοθετείται λόγος ακυρότητας. Η μελέτη τους όμως, δεν βοηθά την θέση των αιτητών, πως
- 15 βρισκόμαστε μπροστά σε τέτοια περίπτωση, στην παρούσα υπόθεση, που είναι και το ζητούμενο.

- Πριν από ο,τιδήποτε άλλο, πρέπει να σημειώσω το γεγονός ότι ο Διευθυντής δηλώνει από την αρχή πως, όλοι
- 20 οι αιτητές "ικανοποιούν, καθ' όλους τους ουσιώδεις χρόνους", το σχέδιο υπηρεσίας. Μετά, πουθενά δεν αναφέρει, ούτε και μπορεί να προκύψει κάτι τέτοιο συμπερασματικά, ο,τιδήποτε που να διαχωρίζει μεταξύ των πολεοδόμων και των αρχιτεκτόνων, είτε σε σχέση με τη
- 25 δυνατότητά τους να είναι υποψήφιοι, είτε για την εκ προοιμίου υπεροχή των μεν έναντι των δε, ως εκ της ειδικότητάς τους.

- Διάκριση μεταξύ των δύο ειδικοτήτων κάμνει το ίδιο το σχέδιο υπηρεσίας, αφού στην περίπτωση των αρχιτεκτόνων απαιτεί τουλάχιστο δωδεκαετή μεταπτυχιακή πείρα, με υπηρεσία έξι χρόνων στη θέση του Λειτουργού Πολεοδομίας Πρώτης τάξης, ενώ στην περίπτωση των πολεοδόμων αρκείται σε οκταετή μόνο μεταπτυχιακή πείρα
- 35 και σε τριετή μόνο υπηρεσία στη θέση του Λειτουργού Πολεοδόμου Πρώτης τάξης. Είναι, όμως, καθαρό πως η συνύπαρξη των προαπαιτούμενων για την κάθε περίπτωση τελικά τις εξομοιώνει και ακριβώς έτσι προσέγγισε ο Διευθυντής τους αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος.

40

Οι αιτητές έδωσαν έμφαση στο απόσπασμα από τη σύσταση, σύμφωνα με το οποίο "είναι, επομένως, απαραίτητο, τα πρόσωπα που θα προαχθούν να είναι ικανά

και πεπειραμένα και να κατέχουν σε βάθος τα θέματα του πολεοδομικού σχεδιασμού και του ελέγχου της ανάπτυξης για την επιτυχή εισαγωγή της νέας νομοθεσίας, ιδιαίτερα στα πρώτα στάδια της εφαρμογής της." Αυτό, όμως, δεν αποκαλύπτει αντίληψη ότι είναι απαραίτητο να είναι 5 πολεοδόμοι εκείνοι που θα προαχθούν, ούτε και μεταφέρει τέτοια ιδέα. Δεν ήταν η υπόθεση των αιτητών πως μόνο οι πολεοδόμοι και όχι και οι αρχιτέκτονες θα ήταν δυνατό να θεωρηθούν ως ανταποκρινόμενοι στα όσα ο διευθυντής θεώρησε ως απαραίτητα. Εξάλλου, το ίδιο το 10 σχέδιο υπηρεσίας κατά την περιγραφή των καθηκόντων και των ευθυνών της θέσης αναφέρεται, μεταξύ άλλων, και στην ετοιμασία εκθέσεων και χωροταξικών, πολεοδομικών και άλλων ρυθμιστικών σχεδίων, όπως και στον έλεγχο αιτήσεων και σχεδίων για ανάπτυξη. 15

Η επίμαχη παράγραφος της σύστασης, αποτελεί μέρος της οφειλόμενης κατά το νόμο αιτιολογίας και έτσι πρέπει να προσεγγιστεί. Ανεξάρτητα από το κατά πόσο προσφερόταν και άλλης μορφής διατύπωση, το νόημα 20 είναι πως, ο διευθυντής κρίνει τους συστηνόμενους ως τους καταλληλότερους αντλώντας όχι απλώς από τα στοιχεία των φακέλλων, αλλά και από όσα ο ίδιος ήταν σε θέση να γνωρίζει ως προς την ικανότητα, την πείρα και τις γνώσεις του καθενός από τους υποψηφίους. Θα πρέπει 25 να υπομνήσω εδώ πως, ακριβώς επειδή η σύσταση του προϊστάμενου αποτελεί προσθήκη στα όσα οποιοσδήποτε θα μπορούσε να διακρίνει από το διάβασμα των φακέλλων, αναγνωρίζεται ως ξεχωριστό, αυτοτελές και αυθύπαρκτο στοιχείο κρίσης, ζωτικής σημασίας, ιδιαίτερα 30 στις περιπτώσεις όπου απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης, εξειδικευμένη γνώση και ικανότητα. Η σύσταση φέρει πίσω της και στοιχεία προσωπικών απόψεων, τις οποίες ο ίδιος ο προϊστάμενος διαμορφώνει από όσα γνωρίζει ή από όσα περιέρονται 35 σε γνώση του στα πλαίσια της καθημερινής εκτέλεσης της εργασίας. (Βλ. τις αποφάσεις της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, *Κυπριακή Δημοκρατία v. Αργυρούλλα Βασιλείου* Α.Ε. 859 της 30.1.90). Η σύσταση που θα αναπαρήγαγε απλώς 40 τα μετρήσιμα ή τα απτά στοιχεία των φακέλλων δεν θα πρόσθετε ο,τιδήποτε και θα ήταν πλεονασματική και μηδιστική σημασία. (Βλ. *Ioannidou and Others v. Repu-*

blic (1984) 3 C.L.R. 1283, **Νιόβη Παπαϊωάννου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, Α.Ε. 891 της 19 Δεκεμβρίου 1991).

- 5 Το τελευταίο από τα παράπονα των αιτητών, ως προς τη σύσταση του διευθυντή, σχετίζεται με την εκτεταμένη, κατά την άποψή τους, αναφορά στα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους και στο γεγονός ότι του ανατέθηκαν τα ιδιαίτερα καθήκοντα που εξειδικεύονται
- 10 στο τελευταίο μέρος της. Η επισήμανση του γεγονότος ότι το ενδιαφερόμενο μέρος εκτέλεσε τέτοιας φύσης καθήκοντα, αποκαλύπτει, κατά τους αιτητές, πρόσδοση σημασίας σε παράγοντα άσχετο με ό,τι θα μπορούσε νόμιμα να διαδραματίσει ρόλο στην προσπάθεια
- 15 εξεύρεσης του καταλληλότερου από τους υποψηφίους. Επικαλέστηκε, σχετικά, ο δικηγόρος των αιτητών νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία δεν είναι επιτρεπτή η δυσμενής κρίση υπαλλήλου, εξ αιτίας του
- 20 γεγονότος ότι, τα ιδιαίτερα καθήκοντα που ανατέθηκαν σε άλλο εμφανίζονται περισσότερο συναφή προς εκείνα της νέας θέσης. (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929 - 1959 σελ. 357, **Ioannides v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 1089). Απαντούν οι καθ' ων η αίτηση και
- 25 το ενδιαφερόμενο μέρος πως, όσα έχουν λεχθεί από το Διευθυντή αποτελούν πραγματικά στοιχεία που περιέχονται στους φακέλους και που, εν πάση περιπτώσει, βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής. Προσθέτουν πως, δεν προκύπτει από τη σύσταση πως
- 30 επηρέασε την κρίση του Διευθυντή το είδος των καθηκόντων που μέχρι τότε εκτελούσαν οι υποψήφιοι.

- Η θέση των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους συνάδει με το περιεχόμενο και τη δομή της
- 35 σύστασης του διευθυντή. Αφού ο διευθυντής αναφέρθηκε στους λόγους που τον οδήγησαν στη διαμόρφωση της γνώμης του ως προς τους καταλληλότερους και αφού κατονόμασε εκείνους που συστήνονται, αναφέρθηκε στα ακαδημαϊκά τους προσόντα, και στην περίπτωση του
- 40 ενδιαφερομένου μέρους σε σταθμούς της σταδιοδρομίας του, αλλά και στα καθήκοντα που εκτέλεσε μετά τις μεταπτυχιακές του σπουδές. Δεν έχει υποδειχθεί οποιαδήποτε ανακρίβεια ή υπερβολή και δε συμφωνώ ότι,

συνάγεται από τη σύσταση πως οι αιτητές κριθήκαν δυσμενέστερα εξ αιτίας του είδους των καθηκόντων που ασκούσαν.

Μαζί με τα υπόλοιπα, οι αιτητές υποστήριξαν πως και στην περίπτωση που θα φαινόταν ότι η σύσταση δεν έπασχε, η ΕΔΥ όφειλε να είχε προτιμήσει εκείνους και όχι το ενδιαφερόμενο μέρος. Είχαν την ίδια αξία με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις, τα ακαδημαϊκά τους προσόντα ήταν περίπου τα ίδια και, με βάση την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Costas D. Partellides v. Republic (Public Service Commission)** (1969) 3 C.L.R. 480, θα έπρεπε να είχε επενεργήσει υπέρ τους το γεγονός ότι ήταν αρχαιότεροι από το ενδιαφερόμενο μέρος. Κάτω από αυτές τις συνθήκες ισχύουν, συνεχίζει η εισήγηση των αιτητών, τα όσα λέχθηκαν στην υπόθεση **Stylianou v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 2661, όπου τονίστηκε ότι, η στήριξη μόνο στη σύσταση του προϋσταμένου, ισοδυναμεί με ανάθεση σ' αυτόν του έργου της επιλογής εκείνων που θα έπρεπε να προάξει η Επιτροπή. Είναι γεγονός ότι, οι αιτητές ήταν αρχαιότεροι από το ενδιαφερόμενο μέρος και πως δεν δικαιολογείται διάκριση μεταξύ τους με γνώμονα την αξιολόγησή τους στις εμπιστευτικές εκθέσεις. Όλοι αξιολογήθηκαν κατά τα τελευταία χρόνια ως εξαιρετικοί και πράγματι οι αιτητές είχαν διοριστεί στη θέση του Λειτουργού Πολεοδομίας Πρώτης τάξης μεταξύ του 1978 και του 1980, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος το 1982. Δεν δικαιολογείται όμως εξομοίωση μεταξύ τους και σε ό,τι αφορά τα προσόντα τους αφού εκείνα των αιτητών περιορίζονταν στις βασικές πανεπιστημιακές τους σπουδές. Με αυτά τα δεδομένα και έχοντας υπόψη τη σύσταση του διευθυντή κρίνω πως, ήταν εύλογα επιτρεπτή η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους. Το γεγονός της αρχαιότητας των αιτητών, όπως έχει τονιστεί επανειλημμένα, δεν μπορεί να θεωρηθεί από μόνο του ως αποφασιστικό κριτήριο, ούτε και είναι αρκετό για να καταδείξει έκδηλη υπεροχή, που αποτελεί προϋπόθεση για να δικαιολογείται παρέμβαση του Δικαστηρίου.

Έχει εγερθεί ένα τελευταίο θέμα. Είναι η εισήγηση των αιτητών πως η απόφαση της ΕΔΥ δεν ήταν δεόντως αιτιολογημένη και πως δεν αποκαλύπτει δέουσα έρευνα.

- Ο δικηγόρος των αιτητών με παρέπεμψε σε νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αναφορικά με την ανάγκη να μὴ εξαντλείται η αιτιολογία σε ασαφείς γενικότητες που καθιστούν αδύνατο το δικαστικό έλεγχο (βλ. *Pancyprian Federation of Labour (P.E.O) v. 1. Board of Cinematograph films Censors, 2. Minister of Interior of the Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 27, *Christos Petrondas v. Attorney-General of the Republic* (1969) 3 C.L.R. 214, *Χριστάκη Πολυδώρου και άλλου ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου*, Προσφυγή 98/87 της 21 Οκτωβρίου 1989) και τόνισε το νομολογημένο πως, μόνη η καταγραφή των τελικών προτιμήσεων των μελών του συλλογικού οργάνου ή η αναφορά στα καθιερωμένα κριτήρια δεν αποτελεί επαρκή αιτιολογία. (Βλ. *Πέτρου Αποστόλου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού*, Προσφυγή 319/87 της 20 Ιανουαρίου 1990, *Γεώργιου Γενεθλίου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων* Προσφυγή 1003/89 της 29 Νοεμβρίου 1990). Αλλά ήταν κοινό χαρακτηριστικό, στις πιο πάνω υποθέσεις, το ότι δεν συμπληρωνόταν η αιτιολογία από τα στοιχεία των φακέλλων και πως δεν υπήρχε οτιδήποτε που θα μπορούσε να επιτρέψει το δικαστικό έλεγχο. Στην πρώτη από τις πιο πάνω υποθέσεις γράφτηκε στο πρακτικό μόνο ποιός ψήφισε υπέρ του ενός και ποιός υπέρ του άλλου, χωρίς αναφορά σε οποιαδήποτε αιτιολογία, ενώ, παράλληλα, οι φάκελλοι δεν περιείχαν στοιχεία αξιολόγησης της εργασίας των υποψηφίων. Στη δεύτερη γίνεται γενική αναφορά στα καθιερωμένα κριτήρια, χωρίς όμως να αιτιολογείται η κρίση του Συμβουλίου, η οποία, και πάλιν, δεν συμπληρωνόταν από τα στοιχεία του φακέλλου.

- Σίγουρα τα πράγματα είναι διαφορετικά στην παρούσα υπόθεση. Η αναφορά στην αξία, στα προσόντα και στην αρχαιότητα των υποψηφίων, αλλά και στη σύσταση του Διευθυντή, δεν αποτελεί στην παρούσα υπόθεση ούτε απλή καταγραφή προτιμήσεων, ούτε γενική αναφορά στα κριτήρια. Η ΕΔΥ άκουσε και κατέγραψε τις απόψεις του Διευθυντή, εξέτασε τους προσωπικούς φακέλλους και τους φακέλλους των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και έστρεψε την προσοχή της προς τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, όπως σημειώνει η ίδια και όπως, άλλωστε, τεκμαίρεται ότι έκαμε. Ενσωμάτωσε στο πρακτικό της στοιχεία από τις εμπιστευτικές εκθέσεις

και κατάληξε, όπως και πάλιν σημειώνει, στην επιλογή εκείνων που, κατά τη κρίση της, υπερέχουν με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια. Αυτό, όπως αναφέρει, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία και τη σύσταση του Διευθυντή. Η εισήγηση, πως δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη η απόφαση, είναι αβάσιμη. Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω, το ίδιο αβάσιμη είναι και η παράλληλη εισήγηση, για παράλειψη, της ΕΔΥ να προβεί σε δέουσα έρευνα.

5

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15